

РЕШЕНИЕ

№ 9591

София, 29.08.2016

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на осемнадесети май в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИАНА ДОБРЕВА

ЧЛЕНОВЕ: ВИОЛЕТА ГЛАВИНОВА

ЕМАНОИЛ МИТЕВ

при секретар
на прокурора
от съдията
по адм. дело № 11143/2015.

Николина Аврамова

ЕМАНОИЛ МИТЕВ

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/. Делото е образувано по жалба на А. Д. Д. от [населено място] против Решение ЗД-100/27.08.2015 година на министъра на околната среда и водите, с което е отказан достъп до информация по заявление с вх. № ЗДОИГ-40 от 03.09.2014г. Наведени са доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради нарушение на материалния закон и необоснованост. Сочи се наличие на надделяващ обществен интерес за достъп до исканата информация, предвид нейния характер и значимостта ѝ - касае уреждане на взаимоотношенията между държавата и собственици на обекти в националните паркове на страната. Претендира се да бъде отменен отказът и задължен министъра на околната среда и водите да предостави исканата информация.

Ответникът, чрез своя процесуален представител, оспорва жалбата като неоснователна. Съдът, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на обжалвания административен акт, намира жалбата за допустима, като подадена от надлежна страна - адресат на индивидуален административен акт в рамките на законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Производството пред административния орган е започнало по заявление за достъп до обществена информация вх. № ЗДОИГ-40/03.09.2014г., подадено от А. Д., с искане министъра на околната среда и водите да му предостави копие на цялостния анализ, касаещ уреждане на взаимоотношенията на държавата със собственици на обекти, разположени и въздействащи върху околната среда в националните паркове, който официален документ е възложен и приет от МОСВ по договор № Д-30/145/21.06.2012 година.

С решение № ЗД-84/19.09.2014г., министъра на околната среда и водите – оставя без разглеждане заявлението на Д..

С определение № 5791/20.05.2015 година, постановено по адм.дело №13105/2014 година състав на Пето отделение на Върховния административен съд отменил решение № ЗД-84/19.09.2014 г. на министъра на околната среда и водите, с което е оставено без разглеждане заявлението с вх. № ЗДОИГ-40 от 03.09.2014 година, връщайки делото като преписка на министъра на околната среда и водите за произнасяне съобразно дадените от съда указания. В изпълнение на последните е постановено и оспореното в настоящото производство решение.

Отказа е обоснован на основание чл.37,ал.1,т.2,чл.20,т.3 и 5 Закона за опазване на околната

среда/ЗООС/, във връзка с чл.42,ал.1 от Закона за авторското право и сродните му права/ЗАПСП/ и чл.37,ал.1,т.1 във връзка с чл.13,ал.2,т.1 и чл.28,ал.2 ЗДОИ.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящият съд прави следните правни изводи:

Правото на всеки да търси, получава и разпространява информация е конституционно гарантирано с разпоредбата на чл. 41, ал. 1 от Конституцията. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени със Закона за достъп до обществена информация.

В разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ е дадена законова възможност на всеки гражданин да има достъп до обществена информация. В чл. 3 от закона изчерпателно са изброени задължените по закона органи, като в ал. 1 като задължени органи са посочени държавните органи, както и министъра на околната среда и водите. По силата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган е задължен в решението си за отказ за предоставяне на обществена информация да посочи правното и фактическо основание за отказ по този закон, при наличие на изпълнена процедура по глава Трета от закона (чл. 24 и сл.).

В настоящия казус в отказа на министъра подробно са изложени фактическите основания за неговото постановяване.

Твърди се, че по своето естество търсената информация няма характер на обществена такава свързана с околната среда, т.е. за фактори по чл.5 от ЗООС или административни мерки, които могат да окажат въздействие върху компонентите на околната среда. Дори и да се приеме, че се касае за обществена информация, то достъпа до същата следва да бъде ограничен, съгласно разпоредбата на чл.13,ал.2,т.1 от ЗДОИ- доколкото се касае до служебна обществена информация, свързана с оперативната подготовка на актовете и няма самостоятелно значение. Извън тези основания, също така е прието, че исканата информация се отнася до трето лице, което е изразило изрично своето несъгласие за предоставянето ѝ.

Несъмнено и безспорно за настоящия съдебен състав информацията свързана с националните паркове- „Р.“, „П.“ и „Ц. Б.“- е свързана с обществения живот в Република България, което по принцип не се отрича, допуска се и от ответника.

Съгласно чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ, основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес;

В оспорения отказ е посочено, че търсената информация засяга интересите на изготвилото я адвокатско дружество, доколкото в правния анализ е вложен специализиран юридически труд на висококвалифицирани юристи и изготвеният от тях документ следва да се счита за авторски.

Този довод не се споделя от настоящия съдебен състав.

Макар и легислатурата и доктрината и съдебната практика да боравят с термина „правен анализ“, то легално определение на понятието не съществува.

Най-общо, се касае за снимка, отразяваща актуалното състояние на всички правни аспекти, свързани с дадена дейност и е ефективен инструмент за установяване на вече възникнали или потенциални проблеми, за оценка на свързания с тези проблеми рискове и варианти за разрешаването им; изготвян е най-често при сключване на договори, концесии, продажби; управление на активи и, както и при осъществяване на всякаква дейност от икономическия и обществен живот в страната.

В настоящия случай се търси информацията съдържаща се в „правен анализ“, изготвен въз основа на договор между министерство на околната среда и водите от една страна и адвокатско дружество от друга, касаещ уреждане на взаимоотношенията на държавата със собственици на обекти, разположени и въздействащи върху околната среда в националните паркове.

Отказът е мотивиран с факта, че съдържащата се в „правния анализ“ информация засяга Адвокатското дружество „А. Д. и партньори“, което е изразило изрично несъгласие от

предоставянето на изготвеният в изпълнение на Договор № Д-30-145/21.06.2012 година - „Правен анализ на сградите, съоръженията и други обекти на територията на националните паркове „Р”, „П. „ и „Ц. Б.” Основание за несъгласието от огласяването - същият е плод на осъществяване специализиран юридически труд , поради което следва да се счита за авторски и защитен, на основание чл.42,ал.1 ЗАПСП.

Принципно, изготвянето на правен анализ от висококвалифицирани юристи, само по себе си не го превръща в обект на авторско право, по смисъла на чл.3,ал.1 от ЗАПСП- необходимо е да е произведение на науката, което е в резултат на творческа дейност . Така например от обектите на авторското право са изключени идеите и концепциите. Не представянето на сочиненият по-горе правен анализ , липсата на каквито и да било данни за обхвата и съдържанието му- не позволява да се обоснове извода, че се касае за творческа дейност на изготвилите го, превръщайки го в защитен авторски труд.

На следващо място, за да постанови отказа си, министъра се е позовал и на чл.20,ал.1,т.3 и 5 ЗООС, съгласно който достъпът до информация за околната среда може да бъде отказан в случаите, когато се иска:

информация, която представлява интелектуална собственост/т.3/

информация, която би се отразила неблагоприятно на интересите на трето лице, което е предоставило исканата информация, без да има правно задължение да го направи и без да може такова задължение да му бъде наложено, и когато не е съгласно с предоставянето на информацията/т.5./- отново имайки предвид интересите на адвокатското дружество.

Ответника не е представил каквито и да било доказателства, че е налице пречка анализ,изготвен по негова поръчка, да бъде публично оповестяван , респективно съдържащата се в него информация да бъде предоставяна на трети лица.

Също така отказа е мотивиран и с факта,че „правният анализ”, е документ без самостоятелно значение , има служебен характер поради което и на основание чл.13,ал.2 –ограничава достъпа до същата-няма самостоятелно значение , а съдържа мнения, препоръки , изготвени за административния орган,във връзка с бъдещи негови актове. Това твърдение, на първо място влиза в конфликт с твърдението, че търсената информация е авторски труд на адвокатското дружество, като не са представени и доказателства, че забраната не е отпаднала, по силата на ал.3 на чл.13 – изтичане на две години от създаването ѝ/арг. правният анализ е изготвен въз основа на Договор № РД-30-145/21.06.2012 година, а отказа е постановен на 27.08.2015г./

С оглед на изложеното, отказа се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен, а преписката да се върне на административния орган. На основание чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ същият следва да бъде задължен да предостави на заявителя достъп до исканата информация. По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 41, ал. 1 от ЗДОИ, Върховния административен съд ,Пето отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение ЗД-100/27.08.2015 година на министъра на околната среда и водите , с което е отказан достъп до информация по заявление с вх. № ЗДОИГ-40 от 03.09.2014г.

ВРЪЩА административната преписка на административния орган и задължава същия да предостави исканата обществена информация – „Правен анализ на сградите, съоръженията и други обекти на територията на националните паркове „Р”, „П. „ и „Ц. Б.”, изготвен въз основа на Договор № Д-30-145/21.06.2012 година.

Решението може да се обжалва пред 5-членен състав на Върховния административен съд в